

DYRENES BESKYTTELSE

3. januar 2020
D19-378370

Dyr er sansende væsener

Dyrenes Beskyttelse (DB) foreslår, at det i Dyrevelfærdslovens formålsparagraf indføres, at dyr er levende og sansende væsener, og at der laves en definition af, hvad der forstås ved at være sansende.

DB mener, at dyr skal omtales som både levende og sansende væsener.

Alle dyr er per definition sansende væsener: I biologisk forstand eksisterer der ingen dyr, som ikke interagerer med deres omgivelser, hvorved de sanser og registrerer deres omverden.

Alle dyr indgår i en 'fin balance' med omverdenen, som de dels selv påvirker, ligesom de selv påvirkes heraf. Dyr indgår således som levende i en interaktion med omverdenen og andre levende væsener.

Et sanseindtryk opfanget af et sanseorgan kan f.eks. være lys, lyd, tryk, temperatur, fysiske og kemiske påvirkninger m.v.

At være et 'sansende' væsen indebærer altså ikke (nødvendigvis) en intellektuel bearbejdning af sanseindtryk og efterfølgende ræsonnement (refleksion).

Men alle dyr vil om muligt reagere på negative/skadelige stimuli og forsøge at undgå og undvige disse; dette gælder både hvirveldyr og hvirvelløse dyr¹.

Dyr er komplekse og unikke skabninger. Inkludering af ordet 'sansende' medvirker til en anerkendelse af dyr som væsener, der må aftvinge respekt, og som der med god grund skal gøres store anstrengelser for at beskytte så godt som muligt og sikre bedst mulig dyrevelfærd.

Samtidig bidrager det også til at fastholde fokus på dyr dyrs 'naturlige adfærd' og 'behov', som det er fundamentalt at tage hensyn til for at kunne sørge for god dyrevelfærd.

Med i ens overvejelser må også indgå det forhold, at dyr er umælende væsener.

Et forsigtighedsprincip er det derfor klogt at bringe i spil, idet enhver tvivl må komme dyret til gode - og andre hensyn (f.eks. økonomiske) må som udgangspunkt ikke veje tungere end dyrevelfærd.

¹ Dyr inddeles ofte i de 2 hovedkategorier, i.e. hhv. 'hvirveldyr' (dvs. pattedyr, fugle, krybdyr, padder og fisk) og 'hvirvelløse dyr' (alle andre dyr end hvirveldyr).

DYRENES BESKYTTELSE

Det forhold, at mennesker i vid udstrækning definerer dyrs levevilkår, forpligter i relation til hvordan vi behandler og omgås dyr. Det ansvar må og skal mennesker påtage sig.

Livets storhed skal man altid holde sig for øje.

DB kan på baggrund af ovenstående afvise forestillingen (i forslag til Dyrevelfærdslov) om, at det at være et sansende væsen fordrer:

”at der foreligger videnskabelig dokumentation for at dyret er i stand til at føle og opfatte eller sanse smerte og lidelse”

Det er slet ikke et afgørende (definerende) kriterium for at være et sansende væsen.

Det er DB's opfattelse, at det bør være et fundamentalt princip, at alle dyr er lige for Dyrevelfærdsloven.

Definitioner fra Den Danske Ordbog:

Sanse: opfatte ved hjælp af en eller flere sanser

Sansning: det at registrere ydre påvirkninger som indtryk ved hjælp af sanserne

Sanseorgan: organ (hos dyr eller menneske) som er følsomt over for bestemte fysiske indtryk fra omverdenen, fx lys, lugt, lyd eller smag

Sanseapparat: alle et individs sanser, betragtet som en helhed

Sanseindtryk: ydre påvirkning som registreres af et levende væsen ved hjælp af et eller flere sanseorganer

Sanseoplevelse: oplevelse hvor en eller flere sanser påvirkes af stærke indtryk fra fx farver, lyde, smag eller lugt